

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. D. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2012, č. j. 9 Ca 243/2009 – 51, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se Ministerstvo životního prostředí (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2012, č. j. 9 Ca 243/2009 – 51, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 26. 5. 2009, č. j. 570/2042-08b/07 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Citovaným rozhodnutím stěžovatel zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, ze dne 11. 4. 2005, č. j. 01/OL/6202/05/Mi, jímž bylo žalobci podle ust. § 3 odst. 2 zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, uloženo opatření k nápravě spočívající v zalesnění celé porostní skupiny 14B₀ na ploše 0,07 ha a vylepšení porostní skupiny 14B₁ na ploše 0,46 ha na lesním pozemku p. p. č. X v k. ú. S. (okres Benešov).

Současně s kasační stížností podal stěžovatel návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil odkazem na skutečnosti uvedené v kasační stížnosti.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než

jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout žalobci či stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící žalobci či stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc správního nebo soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatel však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že mu skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Ani v kasační stížnosti, na kterou v této souvislosti odkázal, stěžovatel neuvedl skutečnosti, které by odůvodňovaly přiznání odkladného účinku.

V případě stěžovatele nelze tedy dovodit, že mu hrozí újma a že se jedná o újmu v důsledku napadeného rozsudku. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu